

7. Tjaldur

Royndir at hanga í bestu deildini

Samansetta liðið úr Gøtu og Runavík fer at gera sítt ítarsta fyrri at varðveita plássi á ovastu rók

JÁKUP MØRK

Seinasta ár var fyrsta kappingarárið hjá samansetta liðnum úr Gøtu og Runavík, og hóast úrslitini ikki vóru so nógv at reypa av, so eru tær aftur í ár siggja í bestu deildini.

Kvinnuhondbólturinn hevur heldur ikki verið tað, sum hevur staðið fremst á skránni hjá runavíkingunum og gøtufólki seinastu árini, og samanleggingin seinasta ár varð helst eisini gjørd út frá teirri sannroynd, at skuldi hondbólturinn vera liv lagað, so einasta gongda leið at samstarva við grannarnar.

Samanleggingin hevur nú eitt ár á baki, og mett út frá tí ungdomsarbíði, sum skjótul nú verður settur á, so verður hetta ivaleyst eitt lið, sum í framtíðini kann gera meira vart við seg enn higar til.

Fyri at ungdomurin skal hava eitt lið at koma upp til, er tó helst eisini neyðugt at verða við í fremstu rók, og útlitini her eru kanska

ikki so galin, sum onkur vil gera tey til. Nakað av fólki er, sum tekst við hondbólt, og hóast úrtøkan ikki var so god seinasta ár, so eru tær framhaldandi við í fremstu rók, og so leingi sum dystirnir ikki eru leiktir, so hava øll liðini sama møguleika at vinna.

Nýggjan venjara

Seinasta ár var havnamaðurinn Sverri Jacobsen venjari hjá GÍ/Tjaldur, men í ár hevur hann tikið við aðrari uppgávu í felagnum.

Ætlanin var at Jens Martin Knudsen skuldi venja kvinnur felagsins, men í løtuni tykist hetta vera eitt sindur ivasamt, so fyrri fyrst er í øllum førum líkt til, at Ingvarð Lamhauge hevur áttikið sær hesa uppgávu. Tó er heldur ikki víst at hetta er nokur endalig loysn, men hetta fæst vónandi greiða á, innan alt ov long tíð er frá-liðin.

Stórt ungdomsarbíði

Sverri Jacobsen skal nú taka sær av ungdomsvenjingini

í felagnum, og er øll orsök til at fegnast um hetta stigið, sum vónandi kann víðføra at Runavíkin og Gøta í felag, kunnu verða við til at mynda føroyskan hondbólt í framtíðini. Fólkrundarlagið átti í hvussu so er at verið til staðar, og báðar kommunurnar hava longu prógva at tær væl kunnu vera við á fleiri økjum.

Tað kann tó kanska tykjast sum um, at við tað at bæði fótibóltur, fimleikur og kappróður hava verið somikið væl umboð í hesum kommunum, hevur hondbólturinn seinastu árin verið við sviðið soð.

Møguliga er hetta eisini so, ella móguliga er talan bert um tilvild, men í øllum førum hava tey ikki fingið eins nógv burtur úr í hondbóltinum, sum í aður nevndu ítróttargreinum seinastu árin.

Sverri hevur drúgvur royndir innan føroyskan hondbólt, og hevur hann ivaleyst nógvan lærdóm at geva frá sær, so ikki kann sigast annað enn, at nýggja

felagið hevur fingið fatur á einum sera dugnaligum venjara, sum tey vónandi koma at fáa stóran ágóða av.

Eingin nýggjur leikari

Tær, sum fara at manna samansetta liðið í ár, vera so at siga tær somu, sum vóru at siggja seinasta kappingarár. GÍ/Tjaldur hevur sostatt ikki gjørt eins og fleiri av hinum feløgnum, sum hava leitað sær út um landoddarnar eftir styrki. Við tað at felagið er somikið nýtt, er helst eisini best, ikki at taka nokur óráð fyrri, soleiðis at felagið fær eina figgarliga byrðu, sum tað ikki er ført fyrri at bera.

Heldur ikki er nokur tilgongd úr øðrum føroyskum feløgum, og tá toppskjútinn frá seinasta ári, Beinta Joensen, ikki er tók í løtuni, kann tað tykjast sum um liðið fær litið við at klára seg. Hinvegin hava tær, sum eftir eru, eitt ár meira á baki, og tí kann eisini væntast, at tær betur megna at standa seg í kappingini.

– Áðrenn vit fara út í heim at leita eftir útlendskum leikarum til liðið, so mugu vit hava ein hóp av »lokalam«, sum vit kunnu byggja upp um, sigur Mona Langaard

Stríðast fyrri lívinum

Mona Langaard hevur hampuliga vónir um, at felagsliðið GÍ/Tjaldur fer at varðveita plássið í fremstu deildini

JÁKUP MØRK

Tá vit hittu Monu í telefonini, og spurdu hana um vónirnar fyrri komandi kappingarár, helt hon fyrri, at hjá teimum fór helst fyrst og fremst at snúgva seg um at verða verðandi í deildini.

Hóast fleiri av hinum liðnum hava styrkt nógv um hópin til komandi ár, so væntar Mona at tær eisini fara at røkka hesum setningi, tí sum hon sigur, so er eingin dystur taptur upp á forhend.

Hava vant nógv

Hóast eitt sindur av iva er um venjaraspurningin í løtuni, so hava kvinnurnar hjá GÍ/Tjaldurinum vant dúgliga upp undir kappingina. Nakrar teirra hava verið í gongd síðani stutt eftir ólavsøku, og nú fótibóltslandskappingin er enda, leggjast fleiri afturat. Tær, sum hava fingist við fótibólt í summar, eru eisini allar væl fyrri, so hvat konditiónini viðvíkur, skuldu vit verið so nøknlunda fyrri heldur Mona.

Hinvegin kann tað gerast ein trupulleiki, at tær hava vant so lítið við bólti, tí ikki er altíð líka

lætt at venja, tá talan bert um einar 6 gentur, men hetta má so bara koma, sum árið liður.

Mona harmast sjálvandi um, at Beinta ikki er tók í ár, men hinvegin er ikki so nógv at gera við tað, og eigur hetta bara at merkja, at hinar bara mugu taka eina stórri ábyrgd á seg, heldur hon.

Hon ásanar eisini, at fremsta uppgávan hjá teimum helst man vera, at syrgja fyrri at teir leikarar, sum nú verða uppaldir í felagnum, kunnu siggja fram til at spæla í fyrstu deild, tá tíðin til hetta er búgvin.

Útlendskir spæl-arar mugu bíða

At felagið ikki hevur knýtt nakran útlendskan leikara at sær, heldur Mona heldur ikki vera nakran vansa, tí tað sum um ræður, er at tær fyrst fáa ein bul av egnum leikarum at byggja á.

Tá hetta mál er rokki, kann tað so gerast aktuelt at styrkja liðið við fremmandum leikarum, men fyrri fyrst skulu vit bert verða hangandi, sigur Mona at enda.

Byrjanin hjá nýggja hondbóltsfelagnum í Eysturoynni hevur verið heldur enn ikki trilvandi, og kanska meiri at sammeta við eitt veingjaskotið tjaldur. Tað hevur tó ikki tikið móti frá hvørki kvinnum ella monnum, og tey berjast framhaldandi víðari fyrri at varðveita liði í bestu deildini